

PROP DE VOSALTRES

Ha mort el papa Francesc

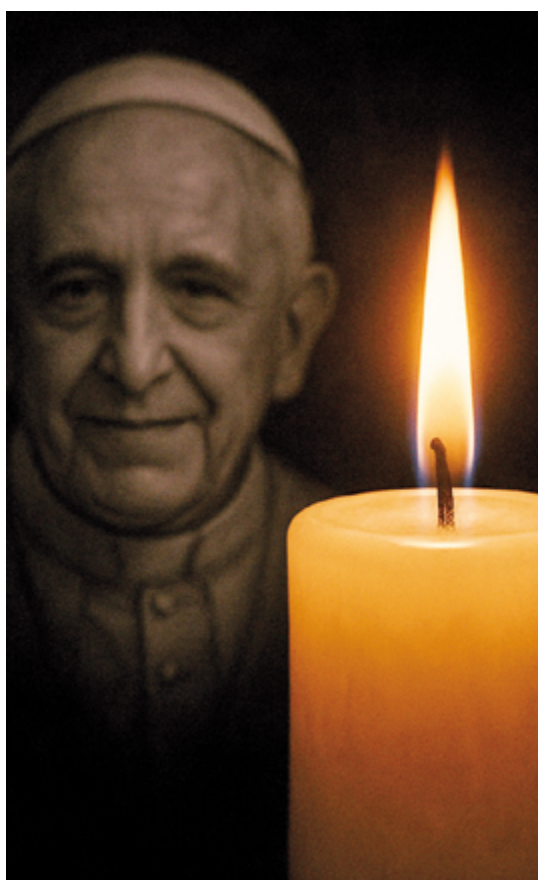
Estimats diocesans:

Amb gran tristesa, però també amb una profunda gratitud al Senyor, us adreço aquestes paraules en nom de tota la diòcesi de Lleida davant la mort del Sant Pare, el papa Francesc, aquest dilluns 21 d'abril de 2025, als 88 anys, a la Ciutat del Vaticà. Des del primer moment del seu pontificat, el 13 de març de 2013, el papa Francesc ha estat un signe viu de misericòrdia, proximitat i renovació per a tota l'Església i per al món.

Jorge Mario Bergoglio, el primer Papa llatinoamericà i el primer de la Companyia de Jesús, ens ha deixat un llegat inesborrable. La seva manera de ser, humil, senzilla i profundament evangèlica, ha tocat el cor de creients i no creients d'arreu del món. El seu somriure, la seva paraula clara, la seva denúncia profètica de les injustícies i la seva voluntat ferma de posar els pobres al centre del camí cristià han estat una llum enmig de les tenebres del nostre temps.

El papa Francesc ha encarnat l'Evangeli amb gestos quotidians i valents. Ha obert portes que feia temps que estaven tancades, ha fet de l'acollida una bandera i ha promogut una Església «en sortida», capaç de sortir de les seves pròpies seguretats per arribar a les perifèries, tant geogràfiques com existencials. El seu anhel de renovació no ha estat un projecte teòric, sinó una crida constant a la conversió personal i comunitària, amb una atenció especial a la sinodalitat, al diàleg i a la inclusió.

Entre els grans llegats que ens deixa, destaca el Sínode sobre la Sinodalitat, que ha marcat un camí obert cap a una Església més participativa, es-

coltadora i corresponsable. Aquesta iniciativa, que encara continua donant fruits, ha implicat milers de fidels de tots els continents en una reflexió conjunta sobre com caminar junts com a Poble de Déu. La sinodalitat no ha estat per a ell una moda o una estructura nova, sinó una manera profunda de viure l'Evangeli, des de l'escolta de l'Esperit i dels germans.

També cal destacar la seva aposta per una espiritualitat centrada en l'alegria de l'Evangeli, tal com ja expressava en la seva primera Exhortació Apostòlica, *Evangelii Gaudium*. Aquesta alegria ha estat el fil conductor de molts dels seus escrits i gestos, així com l'eix central de l'Any Sant que ell mateix havia convocat per al 2025: el Jubileu de l'Esperança. Amb aquest jubileu, el papa Francesc volia convidar tota la humanitat a aixecar la mirada amb confiança, malgrat les crisis globals, i a redescobrir l'esperança cristiana com a força transformadora del món. Sembla especialment significatiu que el Papa ens hagi deixat justament durant aquest Any Sant.

En aquest moment de dol, elevem la nostra pregària pel repòs etern del Papa, donant gràcies a Déu per la seva vida i el seu ministeri. Que la seva ànima reposti en la pau del Senyor que tant va estimar i anunciar. I que la seva memòria segueixi inspirant-nos a ser una Església humil, propera, missionera i sinodal, tal com ell somiava.

Des del Bisbat de Lleida, ens unim a tota l'Església universal en aquest moment històric. Convido tots els fidels a participar en les celebracions litúrgiques que oferirem en sufragi del papa Francesc, i a continuar pregant pel nou camí que el Senyor obrirà per a la seva Església.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

(Aquest article aparegué publicat a la premsa el 22 d'abril, l'endemà de la mort del papa Francesc. Hem volgut reproduir-lo aquí perquè en quedi constància al Full Dominical de la diòcesi.)

NOTÍCIES

Jornada Sacerdotal i Missa Crismal

Els preveres i diaques de la diòcesi de Lleida van celebrar el passat Dimarts Sant la Jornada Sacerdotal que, entre altres coses, va servir per retre homenatge als 50 anys de sacerdoci de Mn. Àngel Briñas i als 25 de Mn. Ioan Blaj. En un acte a la Casa Sacerdotal, el bisbe Salvador va felicitar els dos sacerdots i també va voler tenir un record pels tres que han mort durant el darrer any, el carmelita Lluís Romagosa, el sacer-

dot del col·legi Arbell Manel Beunza i el jesuïta Ignasi Salat, així com pels que actualment estan malalts o amb dificultats a causa de l'avançada edat.

Posteriorment, ja a la tarda, es va celebrar la Missa Crismal a la Catedral de Lleida, on es va consagrar el Sant Crisma, es van beneir els olis que s'utilitzen en els sagraments, i es va fer la renovació de les promeses sacerdotals.

CERCA DE VOSOTROS

Ha muerto el papa Francisco

Queridos diocesanos:

Con gran tristeza, pero también con profunda gratitud al Señor, me dirijo a vosotros en nombre de toda la diócesis de Lleida ante la muerte del Santo Padre, el papa Francisco, este lunes 21 de abril de 2025, a los 88 años, en la Ciudad del Vaticano. Desde el primer momento de su pontificado, el 13 de marzo de 2013, el papa Francisco ha sido un signo vivo de misericordia, cercanía y renovación para toda la Iglesia y para el mundo.

Jorge Mario Bergoglio, el primer Papa latinoamericano y el primero de la Compañía de Jesús, nos ha dejado un legado imborrable. Su manera de ser, humilde, sencilla y profundamente evangélica, ha tocado el corazón de creyentes y no creyentes de todo el mundo. Su sonrisa, su palabra clara, su denuncia profética de las injusticias y su firme voluntad de poner a los pobres en el centro del camino cristiano han sido una luz en medio de las tinieblas de nuestro tiempo.

El papa Francisco ha encarnado el Evangelio con gestos cotidianos y valientes. Ha abierto puertas que llevaban tiempo cerradas, ha hecho de la acogida una bandera y ha promovido una Iglesia «en salida», capaz de abandonar sus propias seguridades para llegar a las periferias, tanto geográficas como existenciales. Su anhelo de renovación no ha sido un proyecto teórico, sino una llamada constante a la conversión personal y comunitaria, con una atención especial a la sinodalidad, al diálogo y a la inclusión.

Entre los grandes legados que nos deja, destaca el Sínodo sobre la Sinodalidad, que ha marcado un camino abierto hacia una Iglesia más participativa, atenta y corresponsable. Esta iniciativa, que sigue dando frutos, ha implicado a miles de fieles de todos los continentes en una reflexión conjunta sobre cómo caminar juntos como Pueblo de Dios. La sinodalidad no ha sido para él una moda o una nueva estructura, sino una forma profunda de vivir el Evangelio, desde la escucha del Espíritu y de los hermanos.

También hay que destacar su apuesta por una espiritualidad centrada en la alegría del Evangelio, tal como expresaba ya en su primera Exhortación Apostólica, *Evangelii Gaudium*. Esa alegría ha sido el hilo conductor de muchos de sus escritos y gestos, así como el eje central del Año Santo que él mismo había convocado para 2025: el Jubileo de la Esperanza. Con este jubileo, el papa Francisco quería invitar a toda la humanidad a levantar la mirada con confianza, a pesar de las crisis globales, y a redescubrir la esperanza cristiana como fuerza transformadora del mundo. Resulta especialmente significativo que el Papa nos haya dejado precisamente durante este Año Santo.

En este momento de duelo, elevamos nuestra oración por el eterno descanso del Papa, dando gracias a Dios por su vida y su ministerio. Que su alma descanse en la paz del Señor a quien tanto amó y anunció. Y que su memoria siga inspirándonos a ser una Iglesia humilde, cercana, misionera y sinodal, tal como él soñaba.

Desde el Obispado de Lleida, nos unimos a toda la Iglesia universal en este momento histórico. Invito a todos los fieles a participar en las celebraciones litúrgicas que ofreceremos en sufragio del papa Francisco, y a seguir orando por el nuevo camino que el Señor abrirá para su Iglesia.

Con mi bendición y afecto.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

(Este artículo apareció publicado en la prensa el 22 de abril, el día siguiente de la muerte del papa Francisco. Hemos querido reproducirlo aquí para que quede constancia de él en el Full Dominical de la diócesis.)

Adéu al Papa dels pobres

El papa Francesc va morir el passat 21 d'abril, dilluns de Pasqua, als 88 anys d'edat a la Ciutat del Vaticà a causa d'un ictus cerebral, segons van confirmar des del Vaticà. La mort es va produir a les 7.35 del matí, l'endemà d'haver fet la seva última aparició pública el diumenge de Pasqua a la Plaça de Sant Pere per participar en la benedicció *Urbi et Orbi*. A mitjans del passat mes de febrer havia estat hospitalitzat a causa d'una pneumònia bilateral. Després de 37 dies a l'hospital Gemelli de Roma, i gràcies a la millora del seu estat de salut, havia rebut l'alta el passat 29 de març. Malgrat que els metges van recomanar-li descans durant dos mesos, el Papa va mantenir part de la seva activitat i va fer breus aparicions, com ara la del Diumenge de Rams.

Jorge Mario Bergoglio va assumir el pontificat el 13 de març de 2013. Durant aquests anys ha treballat per l'obertura de l'Església, ha combatut els escàndols financers i els abusos a menors, i ha estat sempre al costat dels més pobres i exclosos. En particular, ha estat una veu potent de denúncia contra el rebuig als migrants.

Del seu pontificat també se n'ha de destacar l'aposta per la major participació dels laics en el dia a dia de l'Església, com a resultat del Sínodo de la Sinodalitat; la major presència de la dona en alts càrrecs vaticans, i la declaració del Jubileu de l'Esperança per a aquest 2025.

Descansi en pau. Des del Bisbat de Lleida us convidem a pregar per la seva ànima.

MOSTRES DE CONDOL PER LA MORT DEL PAPA FRANCESC

SALVADOR ILLA, president de la Generalitat

«Les reflexions del papa Francesc a favor de la pau, dels drets humans i contra les desigualtats sempre seran un referent per a milions de persones.»

FELIP VI, rei d'Espanya

«La reina i jo expressem el dolor per la mort del papa Francesc, que va apostar per l'amor al proïsme i la fraternitat. Continuarà servint d'inspiració per la importància que sempre ha donat al diàleg i al consens en la consecució d'un món més just.»

URSULA VON DER LEYEN, presidenta de la Comissió Europea

«Els meus pensaments estan amb tots els que senten aquesta pèrdua profunda. Confio que trobin consol en la idea que el seu llegat ens continuarà guiant a tots cap a un món més just, pacífic i compassiu.»

VOLODÍMIR ZELENSKI, president d'Ucraïna

«El Papa va resar sempre per la pau a Ucraïna i pels ucraïnesos. Sabia donar esperança i mitigar el patiment amb la pregària.»

DONALD TRUMP, president dels Estats Units

«Va ser un bon home. Va treballar molt. Estimava el món i és un honor fer-ho.»

VLADIMIR PUTIN, president de Rússia

«No oblidaré que el papa Francesc va tenir sempre una actitud positiva en vers Rússia, com vaig constatar en les tres ocasions en que m'hi vaig reunir.»

ISRAEL I HAMÀS

El grup islamista Hamàs va destacar que «va ser un ferm defensor dels drets legítims del poble palestí» i el president israelià, Isaac Herzog, va dir que era «un home d'una compassió sense límits».

Reunió del bisbe Salvador i el conseller Espadaler

El bisbe Salvador va rebre, el passat 16 d'abril, la visita del conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, Ramon Espadaler, amb qui es va

reunir al Palau Episcopal per tractar diverses qüestions relacionades amb els afers religiosos, àmbit que és competència de la conselleria. A la trobada, la primera entre tots dos, també hi va participar la directora dels serveis territorials del Departament a Lleida, Anna Miranda.

Un dels aspectes que es van tractar va ser el del suport a les comunitats religioses i la col·laboració que es pugui establir entre totes dues institucions en matèria social i educativa. Es va posar especial èmfasi en el paper de les entitats religioses en l'atenció a persones en situació de vulnerabilitat, i en la promoció del diàleg interreligiós.

Devoció als carrers de Lleida per Setmana Santa

La processó del Sant Enterrament va tornar a sortir enguany pels carrers de Lleida, després que la passada Setmana Santa s'hagués de suspendre per la pluja.

Aquest 2025 s'ha pogut estrenar la Marxa dedicada a la Mare de Déu de la Soledat que es va escollir en votació popular en el concert celebrat a la Catedral el 16 de març de 2024, però que no es va poder escoltar fa un any.

També coincidint amb el 75è aniversari del Pas de l'Ecce Homo, es va poder veure la nova capa que el Crist lluïa en els seus orígens i que feia dècades que s'havia perdut. El bisbe Salvador va presidir la processó des de la tribuna d'autoritats i després s'hi va sumar per seguir el seu recorregut.

El dia abans, el Dijous Sant, va tenir lloc la processó del Silenci, que va recórrer a partir de la mitjanit els carrers del Centre Històric de Lleida en una mostra de devoció sòbria que any rere any va guanyant participants. El Sant Crist de l'Agonia va sortir de l'església romànica de Sant Martí.

Entre les mostres de devoció popular de la Setmana Santa a la diòcesi també cal destacar, entre altres, el Desclavament de la Granadella, declarat Patrimoni d'Interès Nacional per la Generalitat al 2017, i que consisteix en fer descendir el Crist de la Creu. La imatge té els braços articulats, fet que produeix un gran efecte visual en els que ho contemplen.

Els viacrucis i processons han tingut gran seguiment a molts indrets de la diòcesi.

Cinema i debat sobre Jesús

Unes noranta persones, repartides en dues sales del cinema Screenbox, van assistir el passat 13 d'abril a la projecció dels dos primers capítols de la darrera temporada de la sèrie *The Chosen*, que aborda diversos aspectes de la vida de Jesús. Aquesta producció per a la televisió presenta Jesús a través de les persones que van ser transformades per Ell.

En acabar de visionar la pel·lícula, els qui van voler quedar-se van poder escoltar els testimonis de persones actuals que també s'han deixat trobar per Jesús, les vides de les quals han estat i són transformades per Ell. Aquesta iniciativa ha estat duta a terme per la Unitat Pastoral Pilar-Magdalena.

REFLEXIONS

Més enllà de la mort

Una sorpresa inesperada? Un sepulcre obert i buit. La senya definitiva amb la qual acabava inicialment l'Evangeli segons Marc. Els entesos ens l'han declarat el primer dels quatre evangelis que van ser escrits i que és per tant el més original. La darrera porta que es tanca quan se'n apaga el ble de la nostra fràgil llumeta de la vida és la pedra que ens col·loquen davant del nínxol del cementiri. Però aquell diumenge lluminós de la Resurrecció la pedra havia estat apartada.

Podríem entendre que per aquell espai que havia quedat obert en retirar la gran llosa hi podem acabar entrant. No és un forat sense sortida. És una porta d'entrada, o millor encara, és una porta de sortida. Retirar la pedra és el gest diví d'aquell que ens vol sortits d'aquí, trets del món, salvats. Uns mots que els cristians conservem com a desig i amb la confiança d'haver-li sentit pronunciar al Mestre: Jo no soc del món... vinc del Pare i me'n torno al Pare.

Unes paraules que serien difícils de creure si no tinguéssim el mitjà de transport per fer la sortida. No n'hi ha prou que la porta del sepulcre hagi quedat oberta. Cal que pugui servir per continuar entrant i sortint. Després de la Resurrecció de Jesús, el sepulcre no s'ha tornat a tancar. La presència del Ressuscitat en la seva Església permet l'acompanyament permanent des d'aquesta estació fins a l'estació termini. Cada dia passa el tren que retorna a la casa pairal.

Un dia espero que els qui se'ls acudeixi anar al sepulcre, on m'hagin posat amb la pedra al davant, escoltin novament la mateixa bona notícia inesperada que se'ls va fer saber a aquelles dones valentes, Maria Magdalena i les altres. Un jove amb vestits resplendents els diran: el Valentí, no hi és aquí! Ha ressuscitat! I no és una broma, ni un acudit. Aquest mitjà de transport, que condueix el Crist, funciona (no com altres) i, a més, va puntual.

Mn. Valentí Alonso i Roig

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

12. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Fets 11,1-18 / SI 41 / Jo 10,1-10]. Lleida: ■ Sant Anastasi (s. IIIIV), mr. a Badalona, fill i patró de Lleida. Sants Nereu i Aquileu (s. IIIIV), soldats a Roma, mrs.; sant Pancraç (s. IIIIV), mr. romà; sant Domènec de la Calzada (Rioja), patró dels enginyers de camins, canals i ports; beat Francesc de Siena, prev. servita.

13. □ Dimarts [Fets 11,19-26 / SI 86 / Jo 10,22-30]. Mare de Déu de Fàtima (Portugal); sant Pere Regalat, rel. franciscà; sant Muç o Muci, prev. i mr.; sant Miquel de Garikoitz (†1863), prev. basc, fund. Congregació del Sagrat Cor

de Bétharam; santa Maria-Dominica Mazzarello, vg., fund. Salesianes (FMA, 1872); sant Andreu Huberto Fournet, prev.

14. ■ Dimecres [Fets 1,15-17.20-26 / SI 112 / Jo 15,9-17]. Sant Maties o Macià, apòstol afegit (Fets 1,15-26); santa Gemma Galgani, vg. seglar; sant Pasqual I, papa.

15. □ Dijous [Fets 13,13-25 / SI 88 / Jo 13,16-20]. Sant Isidre (s. XI-XII), llaurador de Madrid, casat amb Maria de la Cabeza, patró de la pagesia; sant Torquat, bisbe de Guadix i mr.; santa Joanna de l'Estonnac, rel., viuda, fundadora de la Companyia de Maria, de

Bordeus (ODN, 1607); sant Eufraasi, bisbe i mr.

16. □ Divendres [Fets 13,26-33 / SI 2 / Jo 14,1-6]. Sant Honorat, bisbe, patró dels forners o flequers; sant Joan Nepomucè, prev. de Praga i mr. del secret de confessió; sant Simó Stock, prev. carmelità; santa Margarida de Cortona, terciària franciscana; sant Germer, bisbe; sant Joan Baptista de La Salle, prev. fund. Institut dels Germans de les Escoles Cristianes; sant Lluís Orione, rel.; sant Alipi i sant Possidi, bisbes; sant Pacomi, abat; sant Ubaldo de Gubbio, bisbe; sant Andreu Bobola, prev. i mr.

17. □ Dissabte [Fets 13,44-52 / SI 97 / Jo 14,7-14]. Sant Pasqual Bailón (1540-1592), religiós franciscà mort a Vila-real, patró d'associacions i congressos eucarístics; santa Restituta, vg.

18. □ Diumenge vinent, V de Pasqua (lit. hores: 1a setm.) [Fets 14,20b-26 / SI 144 / Ap 21,1-5a / Jo 13,31-33a.34-35]. Sant Joan I, papa (523-526) i mr.; sant Pròsper (s. VIII), bisbe de Tarragona; sant Feliu de Cantalici, rel. caputxí; santa Rafaela Maria Porras, rel. fund. Esclaves del Sagrat Cor, a Madrid (ACJ, 1877); beat Joan Gilabert, rel. mercedari, de Reus.

Diumenge IV de Pasqua (C)

COMENTARI

«Jo dono la vida eterna a les meves ovelles»

Una de les imatges més emprades a la Bíblia és la del pastor, que té cura de les ovelles, que les porta a pasturar, que les defensa de tots els perills, que les coneix i que fins i tot les estima. Per això no ens pot estranyar que Jesús faci servir aquesta imatge. El primer que subratlla és la coneixença mútua entre el pastor i les ovelles: *Les meves ovelles reconeixen la meua veu. També jo les reconec i elles em segueixen*. Si el segueixen és perquè reconeixen en ell el pastor; d'un estrany no en fan cas. Però no solament hi ha un reconeixement mutu sinó molt més: *Jo els dono la vida eterna*. Només Crist ens pot donar aquesta vida, una vida que comença ara i aquí però que durarà per sempre. És l'únic que pot fer-ho. I el Senyor té cura de tots nosaltres de manera que *no es perdran mai* (les ovelles) *ni ningú me les prendrà de les mans*. Estem segurs en mans del bon pastor, de l'únic bon pastor. Estem en mans de Crist i del Pare: *el Pare i jo som u*. A la primera lectura veiem com Pau i Bernabé, a imitació de Crist, són també bons pastors: *Molts jueus seguien Pau i Bernabé i ells els parlaven mirant de persuadir-los que es mantinguessin fidels a la gràcia de Déu*. I quan els jueus s'oposen a Pau, no per això deixen de fer de pastors: *Ja que vosaltres no voleu rebre... la vida eterna, ara ens adreçarem als qui no són jueus*. La paraula de Déu no pot quedar en silenci. *Quan els qui no eren jueus sentiren això se n'alegraren i lloaven la paraula del Senyor*. Aquesta paraula s'escampava per tota la regió. Després van ser expulsats del territori d'Antioquia. Però ells no s'acovardeixen i se'n van a Iconi. S'ha de predicar la paraula del Senyor, s'ha de ser bon pastor. Aquesta paraula és font d'alegria: *Els convertits de nou vivien feliços, plens d'alegria i de l'Esperit Sant*. L'Apocalipsi parla de la immensa multitud que ja posseeix la vida eterna, sense dolor, *ni llàgrimes*. Escoltem nosaltres la veu del bon Pastor? Escampem la seva Paraula per tot arreu? Sentim l'alegria de tenir la vida eterna, malgrat les dificultats?

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 13,14.43-52)

En aquells dies, Pau i Bernabé continuaren el seu viatge des de Perga i arribaren a Antioquia de Pisídia. El dissabte entraren a la sinagoga i s'assegueren. Quan ja es dispersava la gent reunida a la sinagoga, molts dels jueus i dels prosèlits seguien Pau i Bernabé. Ells els parlaven, mirant de persuadir-los que es mantinguessin fidels a la gràcia de Déu. El dissabte vinent gairebé tota la ciutat es reuní per escoltar la paraula del Senyor. Quan els jueus veieren aquella multitud, s'engelosiren tant que es posaren a impugnar amb paraules injurioses tot el que deia Pau. Però Pau i Bernabé els respongueren amb valentia: «Era el nostre deure anunciar-vos primer a vosaltres la paraula de Déu. Però ja que vosaltres no la voleu rebre i us feu vosaltres mateixos indignes de la vida eterna, ara ens adreçarem als qui no són jueus. Així ens ho té ordenat el Senyor: "T'he fet llum de les nacions perquè portis la salvació fins als límits de la terra"». Quan sentiren això els qui no eren jueus, se n'alegraren, i lloaven la paraula del Senyor. Tots aquells que Déu havia destinat a la vida eterna es convertiren a la fe. La paraula del Senyor s'escampava per tota la regió. Però els jueus instigaren les dones devotes més distingides i els principals de la ciutat a promoure una persecució contra Pau i Bernabé, fins que els expulsaren del seu territori. Ells, en senyal de protesta, s'espolsaren els peus sobre els qui els feien marxar, i se n'anaren a Iconi. Els convertits de nou vivien feliços, plens d'alegria i de l'Esperit Sant.

► Salm responsorial (99)

R. *Som el seu poble i el ramat que ell pastura.*

Aclameu el Senyor arreu de la terra, / doneu culte al Senyor amb cants de festa, / entreu davant d'ell amb crits d'alegria. R.

Reconeixeu que el Senyor és Déu, / que és el nostre creador i que som seus, / som el seu poble i el ramat que ell pastura. R.

Que n'és de bo el Senyor! / Perdura eternament el seu amor, / és fidel per segles i segles. R.

► Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 7,9.14b-17)

Jo, Joan, vaig veure una multitud tan gran que ningú no hauria pogut comptar. Eren gent de tota nacionalitat, de totes les races i de tots els pobles i llengües. S'estaven drets davant el tron i davant l'Anyell, vestits de blanc i amb palmes a les mans. Un dels ancians em digué: «Aquests són els qui venen de la gran tribulació. Han rentat els seus vestits amb la sang de l'Anyell, i els han quedat blancs. Per això estan davant el tron de Déu, donant-li culte nit i dia dins el seu santuari. El qui seu en el tron els protegirà amb la seva presència, mai més no passaran fam, mai més no passaran set, ni estaran exposats al sol ni a la calor, perquè l'Anyell que està en el tron els guiarà i els conduirà a les fonts on brolla l'aigua de la vida. Déu els eixugarà totes les llàgrimes dels seus ulls.»

► Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 10,27-30)

En aquell temps, digué Jesús: «Les meves ovelles reconeixen la meua veu. També jo les reconec i elles em segueixen. Jo els dono la vida eterna: no es perdran mai ni me les prendrà ningú de les mans. Allò que el Pare m'ha donat val més que tot, i ningú no ho podrà arrencar de les mans del Pare. Jo i el Pare som u.»

► Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 13,14.43-52)

En aquellos días, Pablo y Bernabé continuaron desde Perge y llegaron a Antioquia de Pisidia. El sábado entraron en la sinagoga y tomaron asiento. Muchos judíos y prosélitos adoradores de Dios siguieron a Pablo y Bernabé, que hablaban con ellos exhortándolos a perseverar fieles a la gracia de Dios.

El sábado siguiente, casi toda la ciudad acudió a oír la palabra del Señor. Al ver el gentío, los judíos se llenaron de envidia y respondían con blasfemias a las palabras de Pablo. Entonces Pablo y Bernabé dijeron con toda valentía: «Teníamos que anunciaros primero a vosotros la palabra de Dios; pero como la rechazáis y no os consideráis dignos de la vida eterna, sabed que nos dedicamos a los gentiles. Así nos lo ha mandado el Señor: "Yo te he puesto como luz de los gentiles, para que llesves la salvación hasta el confín de la tierra"».

Cuando los gentiles oyeron esto, se alegraron y alababan la palabra del Señor; y creyeron los que estaban destinados a la vida eterna.

La palabra del Señor se iba difundiendo por toda la región. Pero los judíos incitaron a las señoras distinguidas, adoradoras de Dios, y a los principales de la ciudad, provocaron una persecución contra Pablo y Bernabé y los expulsaron de su territorio. Estos sacudieron el polvo de los pies contra ellos y se fueron a Iconio. Los discípulos, por su parte, quedaban llenos de alegría y de Espíritu Santo.

► Salm responsorial (99)

R. *Nosotros somos su pueblo y ovejas de su rebaño.*

Aclama al Señor, tierra entera, / servid al Señor con alegría, / entrad en su presencia con vítores.

Sabed que el Señor es Dios: / que él nos hizo y somos suyos, / su pueblo y ovejas de su rebaño. R.

El Señor es bueno, / su misericordia es eterna, / su fidelidad por todas las edades. R.

► Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 7,9.14b-17)

Yo, Juan, vi una muchedumbre inmensa, que nadie podría contar, de todas las naciones, razas, pueblos y lenguas, de pie delante del trono y delante del Cordero, vestidos con vestiduras blancas y con palmas en sus manos.

Y uno de los ancianos me dijo: «Estos son los que vienen de la gran tribulación: han lavado y blanqueado sus vestiduras en la sangre del Cordero. Por eso están ante el trono de Dios, dándole culto día y noche en su templo. El que se sienta en el trono acampará entre ellos. Ya no pasarán hambre ni sed, no les hará daño el sol ni el bochorno. Porque el Cordero que está delante del trono los apacentará y los conducirá hacia fuentes de aguas vivas. Y Dios enjugará toda lágrima de sus ojos.»

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 10,27-30)

En aquel tiempo, dijo Jesús: «Mis ovejas escuchan mi voz, y yo las conozco, y ellas me siguen, y yo les doy la vida eterna; no perecerán para siempre, y nadie las arrebatará de mi mano. Lo que mi Padre me ha dado es más que todas las cosas, y nadie puede arrebatar nada de la mano de mi Padre. Yo y el Padre somos uno.»